

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Продуна Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ

К и ї в
11 квітня 2024 року
№ 70-2(І)/2024

Справа № 3-37/2024(70/24)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Продуна Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо

окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 35, ст. 294).

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Продун В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частині п'ятій статті 17, частині третій статті 22, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) підпункт 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ (далі – Закон).

Згідно з пунктом 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону прокурори, які на день набрання чинності Законом займають посади в Генеральній прокуратурі України, регіональних прокуратурах, місцевих прокуратурах, військових прокуратурах, звільняються Генеральним прокурором, керівником регіональної (обласної) прокуратури з посади прокурора на підставі пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“ за умови настання, зокрема, такої підстави, як „рішення кадрової комісії про неуспішне проходження атестації прокурором Генеральної прокуратури України, регіональної прокуратури, місцевої прокуратури, військової прокуратури“ (підпункт 2).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

Продун В.В., як військовослужбовець Збройних Сил України, з 2001 року проходив військову службу, обіймаючи різні посади у військовій прокуратурі.

Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон № 113), який набрав чинності з 25 вересня 2019 року, Верховна Рада України внесла зміни до Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII: вилучила положення щодо військових прокуратур у системі прокуратури України. Згідно з розділом II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113 із дня набрання чинності Законом № 113 військові прокуратури, прокурори та слідчі військових прокуратур припиняють виконувати свої повноваження в порядку та строки, визначені Генеральним прокурором (абзац другий пункту 21); прокурори, які на день набрання чинності Законом № 113 займають посади прокурорів, зокрема у військових прокуратурах, можуть бути переведені на посаду прокурора в Офісі Генерального прокурора, обласних прокуратурах, окружних прокуратурах лише в разі успішного проходження ними атестації, яку проводять у порядку, визначеному цим розділом (абзац перший пункту 7).

Продун В.В. у жовтні 2019 року подав заяву про намір пройти атестацію для переведення на посаду прокурора в органи прокуратури. Проте 9 квітня 2020 року кадрова комісія ухвалила рішення про неуспішне проходження Продуном В.В. атестації, що унеможливило його переведення в органи прокуратури.

Проходити військову службу у Збройних Силах України Продун В.В. відмовився. Попри це кадровий центр Збройних Сил України розглядав питання щодо вакантних посад у Збройних Силах України для Продуна В.В., однак дійшов висновку „про відсутність рівнозначних посад за основною або спорідненою з військовими спеціальностями“. З огляду на це Продуна В.В. звільнено з військової служби в запас згідно з наказом Міністра оборони України

від 10 вересня 2020 року, також його звільнено з посади начальника відділу організаційного та правового забезпечення Військової прокуратури Південного регіону України.

Продун В.В. звернувся до суду з позовною заявою, у якій просив, зокрема, визнати протиправними та скасувати наказ Міністра оборони України в частині звільнення з військової служби в запас, наказ про звільнення з посади начальника відділу організаційного та правового забезпечення Військової прокуратури Південного регіону України, рішення кадрової комісії про неуспішне проходження атестації, поновити на попередній або рівнозначній посаді. Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 12 жовтня 2021 року відмовив Продуну В.В. у задоволенні позовної заяви в повному обсязі. П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 21 березня 2022 року частково задовольнив апеляційну скаргу Продуна В.В. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 29 листопада 2023 року скасував постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 21 березня 2022 року, а рішення Одеського окружного адміністративного суду від 12 жовтня 2021 року залишив у силі.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що внаслідок застосування Верховним Судом оспорюваного положення Закону його як військовослужбовця Збройних Сил України позбавлено можливості скористатися правами й гарантіями соціального захисту, установленими законодавством України для військовослужбовців, порушено його права, гарантовані частиною другою статті 3, частиною першою статті 8, частиною п'ятою статті 17, частиною третьою статті 22, частинами першою, другою, шостою статті 43 Конституції України.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Продун В.В., стверджуючи про невідповідність оспорюваного положення Закону Конституції України, висловлює незгоду із судовими рішеннями судів першої та касаційної інстанцій, думку про незаконність актів індивідуальної дії, на підставі яких його звільнено з військової служби в запас та з посади начальника відділу організаційного та правового забезпечення Військової прокуратури Південного регіону України. Проте суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону, не розкрив взаємозв'язку між ним і, як він вважає, порушенням його конституційних прав унаслідок застосування оспорюваного положення Закону.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Продуна Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

